

6 Ιουνίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΖΟΥΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 580/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προδικαστικές ενστάσεις — Ένσταση ως προς το έννομο συμφέρον που ηγήθη το πρώτον με τη γραπτή αγόρευση — Θέμα δημόσιας τάξης που εξετάζεται και αυτεπάγγελτα.

5

Επιστημονικό Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου — Εγγραφή στο Μητρώο — Άρθρο 7(1)(α) του Νόμου — Δέσμια αρμοδιότητα — Συνέπειες.

10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Οι νομολογιακές αρχές επί πράξεων δεσμίας αρμοδιότητας και διακριτικής εξουσίας.

15

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Ελλείπει στο πρόσωπο αυτού που προσβάλλει την απόρριψη εγγραφής του στο Ε.Τ.Ε.Κ. λόγω ελλείψεως προσόντων.

Ο αιτητής προσέβαλε τη μη εγγραφή του στο μητρώο του ΕΤΕΚ ως επιμετρητή - Εκτιμητή.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

Το θέμα που ανέκυψε με την προδικαστική ένσταση είναι δημόσιας τάξης και εξετάζεται από το δικαστήριο ακόμη και ex proprio motu:

Η νομοθετική διάταξη που διέπει την παρούσα υπόθεση και βρίσκεται στο επίκεντρο της προδικαστικής ένστασης είναι το Άρθρο 7

που θέτει τις προϋποθέσεις εγγραφής στο Μητρώο Μελών. Σημασία έχει μόνο η παράγραφος (α) του εδ. 7(1):

Η ουσία της ένστασης είναι ότι ο αιτητής δε δικαιούται να προσβάλει την απόφαση με αίτηση ακυρώσεως. Ο λόγος είναι ότι δε διαθέτει τα ελάχιστα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα για τα οποία έγινε πρόβλεψη από το Υπουργικό Συμβούλιο με εισήγηση του Επιμελητήριου. 5

Ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει ακύρωση της επίδικης πράξης, όπως ακριβώς αποφασίστηκε στην όμοια υπόθεση *Δαυίδ Γεωργίου ν. Ε.Τ.Ε.Κ.* 10

Η προσφυγή είναι για το λόγο αυτό απαράδεκτη. Ούτε και στην ουσία θα μπορούσε να επιτύχει. Δε χρειάζοταν καν αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος εγγραφής. Δεν παρέχεται διακριτική ευχέρεια στο Επιμελητήριο. Τα προσόντα καθορίζει το Υπουργικό Συμβούλιο με κανονιστική διοικητική πράξη. Έτσι η αρμοδιότητά του είναι δεσμευμένη. Αν ένας δεν κατέχει το οριζόμενο προσόν είναι υποχρεωτική η απόρριψη αιτήματος για εγγραφή. 20

Η κατάχρηση εξουσίας προϋποθέτει την ύπαρξη και άσκηση διακριτικής εξουσίας: Βλέπε *Stademos Hotels Ltd. ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντας*. Εδώ πρόκειται για δέσμη αρμοδιότητα εφόσον ορθά διαπιστώθηκε ότι ο αιτητής δεν κατέχει τα προσόντα που καθορίστηκαν με κανονιστικές πράξεις. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

Constantinides ν. Republic (1967) 3 C.L.R. 7,

Constantinidou ν. Republic (1974) 3 C.L.R. 416,

Χρίστου & Άλλη ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 251,

Παπαδόπουλος & Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου κ.ά. (1996) 3 Α.Α.Δ. 1,

Γεωργίου ν. Ε.Τ.Ε.Κ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 2764,

Stademos Hotels Ltd. ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος (αρ. 2) (1991) 4 Α.Α.Δ. 3561. 40

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Καθ' ου η αίτηση με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή για εγγραφή στο Μητρώο, που τηρεί το επιμελητήριο, στον κλάδο Επιμέτρησης και Εκτίμησης Γης.

Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή.

10 Αλ. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής είναι εγγεγραμμένος αρχιτέκτονας. Έχει σχετικό δίπλωμα από το πανεπιστήμιο Ρώμης. Επίσης είναι κάτοχος του τίτλου Master of Science in Commercial Property Management του Liverpool John Moores University. Η αίτησή του ημερ. 9/11/94 να εγγραφεί στο Μητρώο, που τηρεί το Επιμελητήριο, στον κλάδο Επιμέτρησης και Εκτίμησης Γης, απορρίφθηκε. Με την
20 αιτιολογία ότι:

25 “δεν πληροίτε τα υπό του Νόμου απαιτούμενα Ακαδημαϊκά Προσόντα. Θα μπορείτε να ζητήσετε επανεξέταση της αίτησής σας όταν θα γίνετε πλήρες μέλος του R.I.C.S. και επισυνάψετε το σχετικό έγγραφο”

30 Η εγγραφή στο Μητρώο και η συνακόλουθη έκδοση άδειας είναι προϋποθέσεις για την άσκηση επαγγέλματος σε κλάδο της μηχανικής επιστήμης: άρθρ. 25 των περί Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου Κύπρου Νόμων 1990 έως 1993 (ν. 224/90, όπως τροποποιήθηκε με τους ν. 106 (I)/92, 15(I)/93 και 31(I)/93). Ο αιτητής προσβάλλει την απορριπτική απόφαση του Επιμελητηρίου, που έχει ληφθεί στις 6/4/95 από τη Διοικούσα Επιτροπή, η οποία είχε υιοθετήσει ταυτόσημη επί του θέματος απόφαση της Επιτροπής Εγγραφής Μελών ημερ. 29/3/95.
35

40 Ο αιτητής δεν έμεινε ικανοποιημένος από την αιτιολογία της απόφασης, που του κοινοποιήθηκε στις 7/4/95. Στις 20/4/95 ο δικηγόρος του παρακάλεσε τον καθού να καθορίσει “γιατί και σε ποιο ή ποια σημεία τα προσόντα του πελάτη μας δεν εμπίπτουν μέσα στα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα που απαιτεί ο σχετικός νόμος”. Η απάντηση του Προέδρου του Επιμελητηρίου (ημερ. 29/5/95) ήταν ουσιαστικά επανάληψη του περιεχομένου της επιστολής του της 7/4/95 στην οποία και παρέπεμψε.

Ο αιτητής επιδιώκει ακύρωση της επίδικης απόφασης κυρίως διότι, όπως ισχυρίζεται, αυτό δεν περιέχει νόμιμη αιτιολογία κατά παράβαση της σχετικής νομολογιακής αρχής που καθιστά την αιτιολογία συστατικό όρο της νομιμότητάς της. Υποστήριξε πως η περίπτωση είναι η ίδια με την υπόθεση **Μιχαλάκης Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 7, όπου η αιτιολογία ότι ο αιτητής/εκπαιδευτικός δεν κατείχε τα προσόντα του άρθρ. 12(α) του ν. 10/63 κρίθηκε ανεπαρκής και ότι δικαιολογούσε ακύρωση της απόφασης να μη προαχθεί. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση κατέχει τα απαιτούμενα από το άρθρ. 7 του ν. 224/90 (όπως τροποποιήθηκε) προσόντα και επομένως (3ος λόγος) η απόρριψη του αιτήματός του συνιστά κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας. Οι δικηγόροι του καθού αντέκρουσαν την εισήγηση αυτή υποστηρίζοντας πως το αίτημα απορρίφθηκε δικαιολογημένα και ότι οι αιτητές δεν είχαν ούτε απέκτησαν, ενόσω εκκρεμούσε η αίτησή τους, τα απαιτούμενα από το νόμο προσόντα.

Προέχει ωστόσο η εξέταση προδικαστικής ένστασης του καθού ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να καταχωρήσει την παρούσα προσφυγή. Πρέπει να λεχθεί ότι η ένσταση δε διατυπώθηκε στο δικόγραφο, αλλά τέθηκε και αναπτύχθηκε απευθείας στη γραπτή του αγόρευση. Ο κ. Λ. Κληρίδης υπέβαλε πως αυτό δεν μπορεί να γίνει εφόσον το σημείο δεν περιλήφθηκε στην ένσταση που καταχωρήθηκε στις 8/11/95. Εν πάση περιπτώσει έπρεπε να προηγηθεί αίτηση τροποποίησης της ένστασης. Η νομολογία δεν υποστηρίζει αυτή την τοποθέτηση δεδομένου ότι το θέμα που ανέκυψε είναι δημόσιας τάξης και εξετάζεται από το δικαστήριο ακόμη και *ex proprio motu*: **Μαρία Κωνσταντινίδου ν. Δημοκρατίας** (1974) 3 Α.Α.Δ. 416, **Ανδρούλα Ιωνά Χρίστου & Άλλη ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 251, **Χαρίλαος Παπαδόπουλος & Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου κ.ά.** (1996) 3 Α.Α.Δ. 1.

Η νομοθετική διάταξη που διέπει την παρούσα υπόθεση και βρίσκεται στο επίκεντρο της προδικαστικής ένστασης είναι το άρθρ. 7 που θέτει τις προϋποθέσεις εγγραφής στο Μητρώο Μελών. Σημασία έχει μόνο η παράγραφος (α) του εδ. 7(1):

“7(1) Κάθε πρόσωπο δικαιούται να εγγραφεί στο Μητρώο Μελών του Επιμελητηρίου και να είναι μέλος του Επιμελητηρίου αν

(α) Έχει πτυχίο ή δίπλωμα Πανεπιστημίου ή άλλο ισοδύναμο προσόν, αναγνωριζόμενο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου από το Υπουργικό Συμβούλιο ύστερα από εισήγηση του Επιμελητηρίου, σε οποιοδήποτε κλάδο μηχανικής επι-

στήμης.”

5 Η ουσία της ένστασης είναι ότι ο αιτητής δε δικαιούται να προ-
σβάλει την απόφαση με αίτηση ακυρώσεως. Ο λόγος είναι ότι δε
διαθέτει τα ελάχιστα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα για τα
10 οποία έγινε πρόβλεψη από το Υπουργικό Συμβούλιο με εισήγηση
του Επιμελητηρίου. Διευκρινίζεται ότι το Συμβούλιο εξέδωσε αριθ-
μό κανονιστικών πράξεων που καθορίζουν το πανεπιστήμιο ή εκ-
παιδευτικό ίδρυμα του οποίου το δίπλωμα αναγνωρίζεται για τους
σκοπούς του νόμου. Μεταξύ αυτών και η ιδιότητα του μέλους του
Royal Institute of Chartered Surveyors (R.I.C.S.): Κ.Δ.Π. 17/94
ημερ. 28/1/94.

15 Ο τίτλος του αιτητή (M.Sc.) δεν περιλαμβάνεται στα πτυχία που
έγιναν δεκτά σύμφωνα με την παραπάνω νομοθετική πρόνοια. Ο
αιτητής ανέφερε ότι έχει τα προσόντα διότι ο τίτλος σπουδών του
από το John Moores University αναγνωρίζεται από το R.I.C.S. Δεν
έχω μαρτυρία για τον ισχυρισμό αυτό. Αλλά και ορθός να είναι δεν
20 καθιστά τον αιτητή αυτόματα κάτοχο προσόντος που αναγνωρί-
στηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, όπως ορίζει ο νόμος.

Ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει ακύρωση της
επίδικης πράξης, όπως ακριβώς αποφασίστηκε στην όμοια υπόθε-
ση *Δαυίδ Γεωργίου v. Ε.Τ.Ε.Κ.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2764, που με παρέ-
25 πεμφαν οι δικηγόροι του αιτητή.

Η προσφυγή είναι για το λόγο αυτό απαράδεκτη. Θα πρόσθετα
όμως ότι ούτε και στην ουσία θα μπορούσε να επιτύχει. Δε χρεια-
ζόταν καν αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος εγγραφής.
30 Δεν παρέχεται διακριτική ευχέρεια στο Επιμελητήριο. Τα προσό-
ντα καθορίζει το Υπουργικό Συμβούλιο με κανονιστική διοικητική
πράξη. Έτσι η αρμοδιότητά του είναι δεσμευμένη. Αν ένας δεν κα-
τέχει το οριζόμενο προσόν είναι υποχρεωτική η απόρριψη αιτήμα-
35 στας από τα Πορίσματα Νομολογίας του Σ.Ε. 1929-1959 στη
σελ. 184:

40 “Αι πράξεις διακριτικής εξουσίας είναι κατά κανόνα αιτιολογη-
τέαι, ενώ αι πράξεις οφειλομένης νομίμου ενεργείας κατά κανό-
να όχι: 754(36), 1110 (41).”

Η υπόθεση *Κωνσταντινίδης*, ανωτέρω, διαφέρει γιατί εκεί ο νό-
μος αφορούσε την άσκηση διακριτικής εξουσίας, όπως φαίνεται
από το εξής απόσπασμα της σύνοψης:

“...it (the decision) was in relation to a matter involving alternative possible grounds of non-conformity with the relevant legislation”

Η κατάχρηση εξουσίας προϋποθέτει την ύπαρξη και άσκηση 5
διακριτικής εξουσίας: Βλέπε *Stademos Hotels Ltd. v. Συμβουλίου*
Βελτιώσεως Αμαθούνας (αφ. 2) (1991) 4 Α.Α.Δ. 3561. Όπως υπέ-
δειξα, εδώ έχουμε δέσμια αρμοδιότητα εφόσον ορθά διαπιστώθηκε
ότι ο αιτητής δεν κατέχει τα προσόντα που καθορίστηκαν με κανο-
νιστικές πράξεις. Επομένως δεν υπάρχει θέμα κατάχρησης εξου- 10
σίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. Η επίδικη πράξη επι-
κυρώνεται.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*